

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: HALASI-ÜTCZA, 17. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÜTCZA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árlengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

1881.

Ezen lapok folyó évi 20-ik számában szerkesztő úr szivességéből volt szerencsénk a város kezelése alatti alapok és alapítványok miben létéről és természetéről egyet-mást elmondani, melynek kiegészítésül ez alkalommal a városnak — mint morális testületnek — saját vagyonáról és illetőleg tüzetesen a vagyonkezelés mult évi eredményéről óhajtunk írni. Ezen vagyon közönségesen háztartási alapnak neveztetik, mivel főképen és első sorban a város házi szükségéinek fedezésére szolgál.

Említett közleményünkben elmondánk, hogy a városi vagyon rendezése miképen történt s hogy a mult évben már az addig részekre szagattott vagyonság olyképen vonatott össze, hogy a város vagyona egyívé soroztatott s a külön rendeltetésű alapoktól ez által egészen elkülönítetett.

Ezen rendezkedés által kitűnt, hogy az 1873-tól 1880 végéig elköltött vagyont, mint a melynek visszafizetése határozatlanul kimondatott és költségvetésileg biztosítandó lesz, szintén mint activát számítván, 1881. január 1-én a város összes activái 3.662,947 frt 84 kr-ra rúgtak, a melyben (kerekben) a földbirtokok 983 ezer, az épületek (budapesti ház is) 250 ezer, javadalmak tőke értéke 990 ezer, értékpapírok 42 ezer, cselekvőtőkék 677 és 50 ezer, végül a kéteskövetelések 325 ezer forinttal szerepeltek. Ezen activával szemben állt 1.086,719 frt 90 kr. passiva, melynek levonása után tiszta vagyonság 2.596,237 frt 94 kr. tünt ki. — Mindenesetre szép vagyon.

Ezen vagyon jövedelme egyéb jövedelmekkel együtt tett az 1881. évben (kerekben) 430 ezer forintot, melyből pusztaszeri hasznóbér 43 ezer, nyomási és egyéb földek hasznóbérére 55 ezer, épületek jövedelme 25 ezer, legelőbér 31 ezer, vásár- és piac-helypénz 42 ezer, cselekvőtőkék kamata 45 ezer, városi és iskolai pótdadó 29 ezer forint volt; a költségek ellenben csak 398 ezer forintra rúgtak és így az elért megtakarítás 32,160 frt 5 kr-ra ment, a mely mindenesetre örvendetes jelenség ugyan, mert ha ezen a nyomon tovább haladni képesek leszünk, úgy bizony állíthatjuk, hogy ha csak a költségek nagymértékben szaporodni nem fognak, vagy hogy ha a jövedelmekben a kivánatos emelkedés helyett apadás nem fog beállni: a háziadó nemsokára beszüntethető lesz; de éppen azért szükséges bonczolás alá venni, hogy mi lehet oka annak, hogy midőn az 5% iskolai pótdadóval együtt 15% domesticális adó van, mégis ily nagymértű megtakarítás érhetett el, a mely a háziadót (10%) több mint másfélszeresen haladja?

Mindenekelőtt szükségesnek látjuk azonban a nagyon is rendes költségek kivül felemlíteni, hogy a mult évben a város szabályozására 18 ezer, kataszteri költségekre a város birtokai után 8700, cukor-, kávé- és sörfogyasztási adóra 2200 frt költség volt s azon kivül az iskolai kiadások fedezésére — beleértve az 5% iskolai pótdadót is — a házi pénztárból 35,786 frt 34 kr. fizettetett ki, úgy hogy az alapítványi

pénzek kamataival együtt az iskola-alap összes dotatioja 57,223 frt 2 kr-ra ment.

Visszatérve arra, hogy mi lehet oka ezen eltérésnek, helyesebben kifejezve ezen nagymértű megtakarításnak akkor, midőn a költségvetés megállapítása olyan volt, hogy az még a szükségek fedezetére sem látszott elegendőnek, sajnálattal kell constatálnunk, hogy ha ennek világos kiderítése talán nem lehetetlen is, még sincsen módunkban erre a biztos választ megtalálni és megadni. Még pedig azért nem, mert a választ egy olyan összehasonlításból nyerhetnénk, a mely a jövedelmeket és költségeket az előirányzattal szembeállítja és így láthatóvá teszi az eltéréseket és segít az eltérések okainak kifürkésztésében. Ilyen kimutatás pedig, a melyik ezen kérdésre kielégítő felelet lenne, rendelkezésünkre még nincsen és nem is lesz, mert ez esetben a költségelőirányzatnak és a kiadások és bevételekből szerkesztett számadásnak szerves összefüggésben kellene lenni, a mi pedig nincsen, mert a költségelőirányzatok még a régi rendszer szerint állapítottak meg, a számadás pedig már az összevonás alapján szerkesztett és ez okból általánosságban csak annyit merünk bizony állíthatni, hogy ez a fölösleg állandónak egyáltalán nem tekinthető s irányadóul nem vehető.

Merjük pedig ezt annyival inkább állítani, mert a város számvitelében a végeredmény mindig annyira eltérő volt, hogy bárha a költségelőirányzat mindig ugyanazon elvek szerint lett megállapítva, az mégis 47,000 forint hiány és 18,000 forint megtakarítás között váltakozott, tehát egész 65,000 forintig eltért.

Egyébiránt azon fenntebbi kijelentésünk, hogy a régi alapon készült költségvetés és az új megállapítás szerint készült számadás között ne lehetne helyes párhuzamot vonni és összehasonlítás tenni, csak általánosságban áll s ennél fogva az előttünk fekvő ilyeszerű kimutatás a körülményekhez képest mégis meglehetősen tanúságul szolgál.

Megláthatjuk ezen összehasonlításból, hogy bár a legelők a reményletnél mintegy 2000 frttal kevesebbet jövedelmeztek és a cselekvőtőkék kamatai 7½ ezer forinttal maradtak hátra az előirányzott összegnél, de másrészt a földek, malmok és épületek hasznóbérének, téglalegetés és értékpapírok jövedelménél, továbbá különféle bevételeknél és háztelkek árából befolyt jövedelmeknél tetemes szaporulat mutatkozik.

Megláthatjuk továbbá azt is, hogy bár a kiadások egynehány czime az előirányzott összegben felül tetemesen megterhelhetett, mint például a város szabályozására 13 ezer, szegények intézete fenntartására 4 ezer, erdészeti kiadásokra 1200 forinttal több költetett, addig az épületek javításánál 4900, anyagok és szerek beszerzésénél 1700, kútaknál 800, vízvezetési csatornáknál 2100, különféle kiadásoknál 8700 frt és végre a város terhére eső kataszteri költségeknél 1200 frt megtakarítás volt.

Látni való tehát, hogy egyrészt a bevételek nem remélt emelkedése, másrészt a kiadásoknál elért megta-

karítás, melynek egyrésze azonban csak elodázott kiadás volt egyik oka a megtakarításnak, de másik oka volt, hogy az 520/881. számú közgyűlési határozattal kimondott elvnel fogva az alapok között a megszámlálás úgy ejtetett meg, hogy a nem létező s csak a papíron szerepelt követelések és tartozások kitöröltettek s ennél fogva a közpénztárra kevesebb kamatterher háromolt, a mely ezen kimutatás szerint mintegy 9000 frtra megy.

E képen állván a dolog, látható, hogy a város anyagi ügyei jól haladnak a kitűzött jó cél felé s már ezen eredmény is, melyet pedig a kellő értékre leszállítani nem vonakodtunk, sőt nagyon is óhajtunk — biztos garantiát nyújt arra nézve, hogy ha a megkezdett nyomon tovább is haladni lesz elég erélyünk és kitartásunk, és ha a bizottsági közgyűlés nagylelkűségét a költségek megszámlálásánál továbbra is megtartja, úgy Kecskeméten a domestica állandó vendég nem lesz. Mi aztán azt nem bánjuk, hogy a rossz proféták száma ugyanakkor városunkban nagyon meg fog szaporodni, mert ugyancsak sokan jövendőlgették, hogy a domestica örök lesz, mint városföldje.

Ez időnyre ugyan ilyen kedvező eredmény nem várható, mert a polgári leányiskola fenntartási költsége e folyó évre még most is fedezetlen függő kérdés, az pedig több mint 9000 forint, azonban ha a magas kormány az iskolai költségek fedezésére annyit vagy többet ad, az ismét egy lépés lesz a cél felé; ha pedig a kaszárnya felépítése által most a katonaság használatában levő nagyértékű belső épületeinket kellőleg értékesíteni tudjuk, az már ismét jóval közelebb vezetend a kibontakozáshoz.

Végre ha a pesti-házat eladva a közkassznára nehezülő óriási kamatterhen egy jó nagyot könnyíthetünk, azt hisszük, hogy azután nem is nagyon nehéz lesz a város süllyedő hajóját biztos révbe terelni. De hát úgy látjuk, hogy csak nem akarjuk mi azt a pesti-házat eladni, mintha bizony a mi bizottsági közgyűlésünk csak azért hozna határozatokat, hogy meg ne tartsa. Mi a magunk részéről bizony nem tartanánk helyesnek, kivált miután az eladás már ügyis határozat, hogy a ház megtartásához továbbra is ragaszkodjunk, annyival inkább, mert az már úgy sem titok, hiszen éppen ma olvastam az „E—s“ vezércikkében, hol a cikkírő egyes nagyobb városok anyagi helyzetéről írva arra hivatkozik, hogy ha „Kecskemét majd eladja pesti palotáját s rendbe jó.“

Különböen beismerem, hogy rég letárgyalt dolgokat bolygatni üres szalmacsépelés.

Politikai szemle.

A mi országgyűlésünkétől valóban nem lehet elvitatni, hogy politikai életünknek ő szab irányt, s ő ad mozgató erőt, mert mióta szünidejét megkezdette, azóta politikai szélesend uralkodik a helyzeten. A zajos interpellatiók s szenvedélyes felszólalások hiánya nyugodtan hagyja pihenni a kedélyeket, s még a párbajok száma is kevesebb azóta, mely a parlamenti döntő argumentu-

mok közt egyik divatos tényezővé vált. Csak a tiszta-eszlári eset tartja némileg izgalomban a hangulatot, de erre nézve is konstataálnunk kell annyit, hogy az utóbbi napokban a nagy újság és sürgöny-hajsza kissé alább szállt, s minél több világosság derül a rejtélyes eset bonyodalmaira, annál inkább kezd az egész ügy a rendes mederbe, tudniillik az igazságszolgáltatás medrébe visszaszálni, mely egyedül van hivatva annak szálait kifürkészni s a valódi igazságot felderíteni.

A külpolitika súlypontja még folyvást az egyiptomi kérdésre nehezedik, melylyel a nagyhatalmak maig sincsenek tisztában, hogy mit tegyenek. Anglia és Franciaország fegyverkeznek, s kivált Anglia elszánt készülődései figyelmet keltenek, de úgy látszik, hogy az ő célja is tulajdonképen csak a suedi csatorna megszállása, mit a többi hatalmak nem a legjobb szemmel néznek. E közben a nagykövetségi conferentia Konstantinápolyban esendben és titokban folyik, hogy mi célból s mi eredménnyel, az csak a jövő titka, de valószínű, hogy nem sok haszna lesz. Arabi pasa pedig nem gondol mindezekkel, hanem fegyverkez és készülődik, hogy szükség esetén fegyverrel is megakadályozhassa az európai intervenciót, melynek eddig egyetlen látható eredménye az európaiak üldözött helyzete Egyiptomban, kik ennél fogva ezrenként költöznek és menekülnek az európai partokra.

Fővárosi levél.

XVII.

A nagy vakáció 3 felvonásban. — A felvonások képei. — Ki marad a nagy vakációban itt? — A legpompásabb főúri menyegző. — Érdeklődés. — Szent-János tollára akasztott czipő. — Nászmenet. — Menyasszonyi toilette. — Főúri halott. — Kisúri felsülés.

Itt van a nyár; megjött a savanyú uborka évadja és elhozta magával kis fiát: a nagy vakációt. És tudják olvasóim, mit jelent ez? Ez emberi nyelven azt teszi, hogy a főváros elvesztette ifjúságát és velök együtt elköltözött körünkbe a kávéházak zaja, a fölhevült lelkesedés lármája és a Bukovayk esintalan kalandjainak utólagos, ártatlan, pisztolydurranásai.

A csintalan kassirő, jogász hiányában, sovárgó pillantásokat vet unalmas ásitással a szegény hivatalnokra is és a halovány képű virágárusleány alig erőszakolhatja el hatnapos füzereit. Az útezők éjjeli zaja elnémult; a házak kapujának tarka papírú s tarkább iratú czédulája („kiadó hónapos szoba“) napról-napra növekednek és az „itt jutányos házi koszt kapható“ zajos fogyasztók, mintha csak eltörölték volna őket, elmaradtak.

Itt a vakáció!
A szűk, sötét és dohányfüsttől kesernyés levegőjű hónapos szobák önkívüli állapotba jutottak; elalélnak, elszibbadnak, s azzal az egyetlen ablakkal, mely oda szolgál a szomszédos varróiskolába, megtörténik, hogy már kora reggel fölnyitják. Tíz hónapon át nem igen esett meg rajta ilyen. Gyászol is a kis szobával együtt varróleányka, kassirő, kosztadó, szoba-kupezek, trafikos, kávéházas, zálogházas, antiquarius, Inde Mózi, meg sok, nagyon sok alakja a fővárosi lenge existenciáknak.

Mindenki érzi, hogy itt a vakáció!
Vége a padfariésgálásnak, a dákötörésnek, a professor uraknak, a színészeknek, a méltóságos és nagyságos uraknak, a törvénytudóknak és mamáknak (szokatlan név, de ilyenek is vannak!), sőt innen-onnan még a minisztereknek is. Az equipageok eltűntek. Az útezők elvesztették ismert alakjaikat. A ki itt marad, rösteli, hogy itt van. Mentegeti magát a szomszédja előtt, hogy majd ő is módját ejti nemsokára s talán egypár nap mulva elsiet oda, hol az árnyék még üdit és szellős lombok alatt csöndes pihenő hívogat.
Ki is marad itt a nagy vakációba?...

A kiknek a baráti jóakarát (!) fővárosi levelek írását köti a nyakába!

*

Évek óta nem volt annyi pompás főúri esküvő, mint ez idén; a legutolsó volt mégis a legpompásabb. Régióta is került két olyan szép teremtés együvé, mint Andrassy Ilona és Batthyány Lajos.

Az esküvő iránt már hetek óta nagy volt az érdeklődés. Fokozta a közönség kíváncsiságát az is, hogy egyik-másik kacsa sokszor tévesen gáogta meg az esküvő napját. Nem is lehetett másképp, csak rudakkal visszatartani a kíváncsi asszony-népet az egyetem-téren.

A templom zsúfolásig megtelt a társadalmi körök legkiválóbb tagjaival. A szanktuarium a násznép és az arisztokrácia számára volt fentartva. Az oltár körül a háttért valóságos ligetté varázsolták át. A zöld galyakat alul aranyozott rács szegélyezte, s a hézagok közbe-közbe friss mohával voltak kitöltve. Ezen kívül igen szép rózsabokrokat és más virágokat láthattunk elszórtan elhelyezve.

Tíz óra felé a templom már oly zsúfolásig megtelt, hogy mozdulni is alig lehetett. Egy szegény kollegám, kinek csak az egyik karja állott rendelkezésére, hogy láthasson legalább kötelességszerűen valamit, a szószéken lévő Szent-János tollára akasztotta föl kalapját. Ha Pauler Tivadarné nem figyelmezteti a rendezőseget, a kopott cilinder bizonyára ott üdvözli a nászvendégeket. De hiába volt minden kézzel való törekvés, csak a sekrestyés kopott seprőjével lehetett leemelni Szent-János kezéről.

Végre megérkezett a nászmenet aranyos pompában, gyémántos fényben. Legelől ment Szapary István gróf. Utána jött a vőfélylyel a menyasszony nehéz moirée antique szövetből készült ruhában. Nőolvasóimat bizonyára érdekelné fogja az egész toilette (különben is Firkási barátom azt mondta, hogy mindég csak a nőknek írjak); ha megengedik, leírom. A derék egészen magas volt, elől és hátul csúcsban végződött. Az uszály közvetlenül a derékra volt varrva, s közepén fel volt huzkodva. Hossza másfél méter lehetett. Az egyik oldalon keskeny, narancsvirágokból álló csikkal volt díszítve, mely az atlatz alapszövetből gyönyörűen kiemelkedő sűrű ezüst brokát díszített még inkább emelte.

A ruha mindkét oldalán keskeny sáv vonul, plisszírozott szövetből. Elül új minta szerint vert brüsszeli csipke díszítette. Az egyes csillagok kissé ferdén voltak felvarrva a ruha alján. Az ujjak szűkek, s egészen leérők voltak. A nyakat a magas derék egészen eltakarta.

A menyasszony hajában nagy virág volt elhelyezve. A ritka szépségű diadém három nagy csillagsugarakban összeállított tüje vakító sugarakat terjesztett. A fátyol ezüsttel volt áttörve s az uszálynál jóval hosszabb volt. A vőlegény meggyiszin bársony díszmagyarban volt öltözve, arany zsinórokkal, gazdag gyémántdíszítéssel és széles nyuszt-

prémnel. A dolmány alatt fehér színes virágnymatokkal díszített atilla feszült mellére.

De különben mi nehézség Andrassy Ilonának a legszebb mágnás legényt kapni férjül? A kopasz Bismarck meg is fizette neki (szórol-szóra így van), hogy nagyon szerencsésen választotta meg az apját...

*

Az öröm mellett gyász is érte arisztokracziánkat. Általánosabb részvétet régóta támasztott valami köreikben, mint a fiatal Cziráky Antal grófné. Szegény kiesikék, szegény férj, milyen hamar vesztették el a legszeretőbb anyát, a legpáratlanabb szépségű hitvest.

Szépségem még a halál se diadalmaskodott. Könnyű, áttört fehér selyemszemfödőjén át nézve halavány arcát, azt hinnék, hogy alszik, ha a hir és a tágas csarnok megindító gyásza nem regélné a halált.

De — hiszen nőknek írok — nem akarom, hogy önök többet tudjanak a gyászhirnél, mesélek mást, valami vigabbot, vagy ha úgy tetszik, majd elmondom felsülésemet.

Mióta megvált tőlem valaki (félre ne értsenek!) nagyon szeretem a „Váljunk el“-t; természetesen úgy, a mint a nemzeti színházban mutogatják. Mivel pedig most a nemzeti színház csak a címét és a falairól lecsüngő színlap foszlányait mutogatják, átsétáltam az előadás hírére a budai színházba, hol még soha, soha nem voltam. Miért? Annak szivrepesztő meséje van, és erről más-szor; most csak annyit, hogy mire letelepedtem ülőhelyemre, tudtomra adták, hogy a „Váljunk el“-től a nemzeti színház udvariati-intendánsa elváltotta őket, és így kénytelenek voltak összeesküdni az „Ibolya leány“-kával. Nem irigylem őket. *Locsijeci Káin.*

Gondolatok

társadalmi életünk meddőségéről.

(György Aladárnak a „Kecsk. Lapok“ f. évi 25-ik számában megjelent „Irodalmi körök a vidéken“ című közleményének folytatásául.)

E lapok hasábjain legutóbb egy rendkívül figyelemre méltó közleményt olvashattunk György Aladárnak kitűnő tollából, mely reflektálva a hazánk egyes vidékein tapasztalható műveltségi miseriákra, behatóan fejtegeti az okokat, melyekre ama szomorú jelenségek visszavezethetők, és különösen éles bonczkés alá veszi egyes intézmények czéltévesztett és helytelen irányban folytatott működését. E nagybecsű közlemény által keltett s főleg városunk társadalmi viszonyait illető gondolataimnak akarok jelen soraimmal kifejezést adni.

György Aladár fentemlített jeles közleményében jogos és több oldalú váddal illeti a vidéken annyira elszaporodott irodalmi köröket; szemökre veti először is azt, hogy nem azok, kiknek lenniük kellene, vagyis nem közegei az általános műveltség terjesztésének, a mennyiben működésük egyoldalú, mivel kizárólag csak az irodalmat ölelik föl; továbbá

azzal vádolja őket, hogy működésük nem önálló, hanem a fővárostól s annak hasonczélú intézményeitől függő, pedig csakis önálló és független munkálkodás érdemli meg, hogy neki figyelmünkkel, s ha sikert arat, elismerésünkkel adózzunk.

Megjegyzem, hogy e vádak minket kecskemétiakat nem illethetnek, még pedig azon egyszerű oknál fogva, mivel mi nem mutathatunk föl oly irodalmi kört, melynek működése kritika, vagy épen kifogás alá esnék. Es ez, ne higyük, hogy dícsértünkre válik, mert ily ügyben korántsem adhatunk igazat azoknak, kik azt vélik, hogy jobb mitsem, mint rosszat tenni. Mert pozitív kárt a György Aladár által vádolt irodalmi körök sem okoznak; hibájuk az, hogy mindjárt alakulásuk alkalmával czéltévesztve, működésük köré egyoldalúlag jelölték ki, nem ismerték eléggé jól az eszközöket, melyek vidékeiknek szelvény érdekeit hivatottan szolgálják volna. És ennek dacára is van egy érdemük, az, hogy léteznek; azoknak, kik alapításukon buzgólkodtak, érdem, hogy a műveltség terjesztésében legalább jóakarattal tanúsítottak; ha a czélt és eszközöket hibásan fogták is föl, az hiba ugyan, de nem olyan, mely jóvá tehető nem volna. Mi pedig, valljuk be, még ily érdemekkel sem dicsekedhetünk.

Két kérdés áll tehát előttünk. Az egyik az: van-e szükség városunkban oly intézményre, melynek czélja városunk közönségének anyagi és szellemi javát czélzó nemes ténykedésekben a kezdeményezést eszközölni; a másik kérdés pedig az, hogy ha ily intézmény szükségé valóban fönáll, vajjon milyen legyen az?

Az első kérdésre, mondanom is fölösleges, a válasz csak „igen“ lehet. Számítalan körülmény igazolja szükségét egy ilyen az általános műveltségnek s a társas szellemnek terjesztésére szolgáló közegnek. Mi magunk hangoztattuk már számtalanszor, hogy szellemi életünk abszolút hiánya, szegyenítő stagnálásunk és az izoláltság, mely a vidéknek és a fővárosnak sokszor szolgált ellentét fegyverül, sokáig így nem maradhat; mi magunk érezzük azt legtöbbször, hogy társadalmi életünk nincs. De ha nincs, hát teremteni kell. Ha hiányzik a társas szellem, önteni kell a lakosságba, akaratot és erélyt pedig mindenkiben, ki nemzete és szülővárosa, de önmaga javát is szíven hordja, a kötelességérzet szava fog kelteni.

A városunkban fönálló egyletek, saját speczialis czéljaikat tekintve, minden kétségen fölül álló létjoggal bírnak; de azok vagy szakegyletek, vagy politikai körök, melyek nem a tudományos és gyakorlati művelődés terjesztésének közegei, hanem közös foglalkozás, vagy vélemény által összefűzött egyének közös érdekeinek biztosítását czélozzák.

A kaszinót nem tekinthetjük ma már sem nálunk, sem máshol olyan intézménynek, mely a társadalmi életbe lelket önteni, szép és nemes eszméket megpendíteni, városunk anyagi és szellemi javát előmozdítani képes volna, mely tehát minden szépség,

nagynak és jónak kiinduláspontját, forrását képezne. Sem czéljuk, sem eszközeik nem egészen erre valók, és még ma is arisztokratikusabb színezete van légtörüknek, semhogy bizonyos eszméket és tevékenységi kört sáncaikba felfogadhatnának.

Szóba jöhetne itt még a helyben székelő „Kecskeméti vidéki természettudományi társulat“ is, mely azonban egy szaktudomány művelésére hivatva, nem rendelkezik az általános műveltség terjesztésének eszközeivel, sőt azon üdvös hatású szokást sem gyakorolja, hogy nyilvános előadások által az érdekes részletekben annyira dúsz szaktudomány gyakorlati fontosságú elveit a közönséggel megismertesse.

De különben is olyan intézmény, mely a tudományok egyes vagy csak egyetlen szakát van hivatva művelni, bajainkon nem segíthet. A mi szükségleteinknek csak olyan társulat felelhet meg, mely eszközeiben, erőiben universalisra törekszik és sáncaiba fogad mindent; mi városunkat külsőleg vagy belsőleg emeli. Nekünk egy olyan társulatra van szükségünk, mely a modern társadalom reform eszméit harcba vinné, elavult előítéleteinkkel és ifjú erőkkkel küzdené ki számunkra azt a szellemi magaslattal, melyre anyagilag már felküzdöttünk; mert épen az ifjúság az, mely nálunk legjobban van széjjeltépve és izoláltságában megmerevedve, egyéni szenvedélyek karjaiba van dobva elhagyatottságában. E vésszes állapotból ki kell ragadnunk magunkat most, hogy megmentjük a jövőt.

A név, melyet az ily czélú társulat viselne, mellékes. Lehet az „Museum-egylet“, melynek megalakítása szoros összeköttetésben állhatna a museum alapításának eszméjével, mely ujabban városunkban is megpendített. Viselhetné a „Katona-kör“ czímét, és e tekintetben figyelmet érdemel a „Kecskeméti“-nek nem rég tett azon indítványa, hogy a Katona-émlék leleplezési ünnepélyének rendezésére kiküldött bizottság állandósíthatná magát. De legyen a név bármicsoda, a czél csak egy lehet: egyszerűen a munka, bővebben kifejtve városunk szellemi erőinek üdvös koncentrálása. *K. L.*

Örvendtes hírek a közgyűlésből.

Kecskemét sz. kir. város törvényhatósági bizottságának f. évi június hó 28-án megtartott közgyűlése alkalmával polgármester úr rendes havi jelentése végén értesíti a közgyűlést, miszerint a közelebbi mult napokban hivatalos teendőik elintézésé végett Budapestben időzvé, a városi hatóság felterjesztéseinek és kérelmezéseinek mibenállása után kérdezősködvé, a következő mindannyiunkat legközelebről érdeklő örvendtes biztositásokat nyerte:

a) A polgári leányiskola és 4 elemi iskola fentartására évi segélyül 6000 forint megajátlatott s az ide vonatkozó magas

TÁRCZA

Barátom sirjánál. *)

Félre vonulni szeretél voln'a világtól örökre;
Ezt nem adá meg az ég birni ez életen át.
Néma helyet keresél, hol csendesen alhatod álmod:
S ezt megadá Isten, hajh! de halálod után...

Nincsen enyhítő ír, nincsen arr'a sebre,
Melyet te ütöttél szerető szivemre
Korán elhalt barát!
A mióta te a sirban alszod álmod,
Örömtelen, kihalt nekem a nagy világ.

Te voltál mindenem! Ifjúi szivemnek
Legelső virága te érted nyílt meg!...
Most élő kín vagyok:
Nem szíromja hullt el... tövében törött el!...
Reményem sincs többé, hogy újat nyithatok.—

Kivirult a mező; kinyílt a róza,
A melynek te voltál gondos ápolója;
De most halvány éke:
Hisz ki ápolgattad, gyönyörködő gondúal
Sirhalomnak nyugszol csendes sötétjébe.

Bús, panaszos hangú a madárka ének,
A mióta téged itt eltemetének;
El-elhallgatom ezt,
S képeletem szárnyán elszállok a multba, —
S hogyha föltekintek: im egy fehér kereszt...

Megdöbben a szivem kínos csalódásba —
Képzelmem elvezet föld alatti boltba.
Irtóztató e csend:
„Beszélmem kell veled, szeretett jó barát,
Egyszer utoljára, még egyszer — ide lent!“

Nem felel szavamra, szótlan marad ajka, —
Fölkelt mély almából a szellő sohajja.
Megkövülve állok:

*) A korán elhunyt Hajagos Béla emlékének szentelte e néhány versszakot egyik mélyen sujtott barátja. Szerkesztő.

El vannak temetve boldog emlékeim
A büszke remények, a fényes ábrándok.

Gyászoló kicsi virág, madárénekek, szellő!
Vezessetek innen messze e bús helyről...
Ha megreped keblem:
Majdan együtt leszünk, együtt tervezgetünk
Ott a túlvilágon, mint itt az életben. —
V... i I... s

Leány és menyecske.

— Nászajándékul szeretett szerkesztőm fiatal nejeinek. —
Olyan csöpörődő diák legény lehettem, a ki még nem sokat ad a büszkeségre és egy kis kanál lekvárért elsunyiskodik óra hosszánként a konyhában, mikor egy vén katlantárogató asszony azt a lélekre igaz mondást magyarázgatta bugris fejemnek, hogy a leány, ha az oltár elé viszik esketni, a vágóhidra lép.

Nagyot nevettem a furcsa hasonlaton, de annyira eltelet vele a képzelődésem, hogy még kérdezni se értm rá, honnét vette ez igazságot; hanem azért hamis lelkemben benne kóválygott sokáig ez a két gondolat. Menyegzői oltár és vágóhidra! Bizony csak furcsa két dolog. Talán épen ezért nem akartam elfelejteni. Valahányszor csak a vén nénemasszonyal találkoztam; valahányszor egy nászmenetet láttam, mindig az eszembe jutott. Történt azután valami, a mi még jobban az emlékembe véste. A szép Máli kisasszony férjhez ment a Gyárfás Gézához, a ki arról volt híres, hogy a nagyapja ősi telkét egy év folyamában elmuzsikáltatta. Máli kisasszonyéknál fényes menyegzőre készültek, a melynek híre járt nagyon messze. A mint a templomba indulok, találkozom a nénemasszonyal. Tisztességtudó ember voltam teljes életemben, megszólítottam:

— Nem jön a templomba Zsuzsi néni, a Máli kisasszony esküszik!...

— Szegényt, viszik is már a vágóhidra! Ránéztem; mert hisz ő mindig ráálló feleletet szokott adni a kérdésre és most...! Bizonyára kizökkentette valami a régi szokásból

itt közeliben, mert én is csak úgy álltam odébb köszöntés nélkül, mint a cseh muzsikus.

— Menyegzői oltár és vágóhidra!... Nem lehet ez igaz!

Hozzák a szép menyasszonyt, talpig selyembőfehérbe. Hullámos fodrokat vet az illanó uszályra a leomló habfátyol. Sűrű szövetén alig látni át a myrtus-koszorút: eltakarja ez még azt a néhány könyvszemét is, mely végig-gördül picizike orozáján.

Hát sir?... Miért sir?...
Hiszen olyan régóta ismeri már a vőlegényt, olyan régóta szereti ő ezt a legényt és még akkor eljegyezték neki, mikor az még sülő jogász volt, ő pedig csak alighogy kinőtt a zárda uniformisából és haza ment az apáca testvérek gondja alól — kisasszonynak.

Majd megette akkor ezt a sugár szöszeke gyereket és bizony csak épen a tudós egyetemi professor urakon múlt, hogy abban a perczben nem szaladtak a paphoz áldásért. Hanem lassan-lassan megszokták a várakozást. El volt már az úgy is végezte az ő szívében, meg az öregeknél is, hogy ők egymásé lesznek. Miért türelmetlenkedtek volna? Meg lehet a bizonyosat várni nyugodt türelemmel!

Könnyen is esett szerelmes szívüknek öszszel a megválás. Nagyokat csókolóztak előtte este a lugas árnyában és fölváltva ígérték egymásnak tédre borulva, égre mutató újjal, igaz hűséget s örökös szerelmet.

Mit gondoltak e megkönyvezett eskü mellé? minek meséljem el?...

A szép Málka másnap esokrot kapott a fiatal postamestertől és elfogadta örömmel; megköszönté nagyon szépen, még meg is hivta érte délután oszonnára. De hát mért is ne tette volna; hiszen ezzel még nem szegte meg az esküt és azért leány! Hadd bomoljék, ha kedve tartja. Az a néhány mosoly, enyelgő gögicselés nem vesz el az ő szerelméből és jövőnd boldogságából még egy hajszálnyit se!...

Harmadnapra újra ott volt a hamis leány asztalkáján, hol sovárgó Gézájának írta vigasztaló leveleit, az a rózsás esokor, melynek

minden szíromkája, minden levélkéje végtelen szerelemről, lángoló szenvedélyről regélt.

Meghallgassa?... Miért ne hallgatná? Hisz azért csak épen úgy fogja szeretni azt a szőke jogász gyereket, mint eddig és mit is árthat az ő neki, ha már az öregek úgy is elvégezték, hogy egymáséi lesznek? Nem változtat azon senki semmit!

És meghallgatta a szép postamestert!... Enyelgett, tréfált, mosolygott a halvány fiatal ember mondásaira; majd csak hogy meg nem ígerte neki, a mit az kért, a jövőnd boldogságot. Pedig a szíve olyan jól tudta, hogy az öregek már elvégezték; és hol is kapna ő jobb férjet az ő kedves Gézájánál? Bizony nem kelene neki senki fia! De csak nem fogja beérni azzal a szégyennel, hogy ő egy legényt se legyezgetett. Mintha csak az volna a leány dolga, hogy férjet kerítsen magának. Az az öregek gondja!...

És így ment ez tovább, tovább! Az elszáradt csokrok, az elfogadott éjjeli zenék, hamis névjegyek, sovárgó szempillantások, meg más egyéb ártatlan emlékei sok kinevetett érzelmenek már olyan halomra gyűltek össze, hogy a kisfőkbán minden esztendőben könnyes bucsút kellett tartani. Nem érdekelték a szívet, mégis olyan nehéz volt tőlük megválni.

Milyen kár, hogy azt a sok édes mosolyt, melyet érték vesztegetett, nem gyűjtötte össze Gézájának, a ki az éjt is nappallá teszi, hogy minél előbb keblére ölelje! De hát nem tud ő majd Gézájának is olyan hamisan mosolyogni, olyan szivrepesztően csevegni, mint másoknak szokott? Próbáljuk meg! Itt a kis tükr. Itt benn áll ő, itt meg én... azután mosolyg... Nem, nem lehet: őt csak csókolni kell, hisz ő a férjem!

Férjem!... amazok meg az udvarlóim voltak! Férj és udvarló!...

Eh, tűzbe a kicsiny levéllel; úgy is azt írta belé az a csinos hadnagy, hogy szívet fel-emésztí a szerelem lángja; utána e nefelejtés-fűzér, meg ez a piciznyke költemény!... Tegyük helyébe ezt a levelcsomagot, mit Gézájának

miniszteri rendelet megerősítve kiadás alatt van, végrehajtása már a jövő évben fogantatásra lesz.

b) A gazdasági tanfolyammal egybekapcsolt felsőbb népiskolának állami intézetté leendő átalakítása és földművelésügyi nagyméltóságú miniszteriumnál van; miniszter úr önmagáértól az ügyet elvileg melegen pártolja és fenntartási költségeit a legközelebbi országos költségvetés tárgyalása alkalmával felvételni s az intézetet már a legközelebbi évben megnyitni óhajtja.

Valószínű, hogy e czélből legközelebb miniszteri kiküldött fog nálunk megjelenni a gazdasági intézet földnevelés és szerelvényeinek megtekintése végett, hogy ennek jelentése alapján a szükséges költségel-irányzat pontosan megállapítható legyen.

Ugyanez ügyre vonatkozólag még azon biztosítást is nyerte polgármester úr, hogy a nagyméltóságú miniszterium, tudva azt, hogy nálunk több rendbeli középtanoda létezik, a gazdasági intézetnek átalakítása után, nem fogja kívánni, hogy itt felsőbb-népiskola tartassék fenn.

Ezeknek alapján teljesen nyugodtak lehetnek mind Szurmó úr, ki a „Kecskeméti Lapok“ 22-ik számában az idevonatkozó bizottsági munkálatot, a nélkül, hogy azt ismerte volna, éles bonczkés alá vette, mind a 25-ik számban cikkező Anonymus úr, hogy Kecskemét város törvényhatósága képes a város érdekében valamit lendíteni. A felső-népiskola beszüntetése által megszabadul a város pénztára egypár ezer forintnyi olyan évi tehertől, melynek eddig megfelelő eredményét a legjobb akarat mellett sem tapasztalhatta.

c) A vásári és piaci helypénzek árszámbája kifogástalannak találtatott.

d) A cukor-kávé évi adónak, mely eddig elviselhetlenül 13,000 forintban volt megállapítva, 11,000 frtra való leszállítása, polgármester úrnak felvilágosító helyes információja alapján megígértetett.

e) A katonai lakatya ügye a felterjesztés értelmében elintézve s megerősítve kézbesítés alatt van.

f) A magas kormány mintegy 200 hold phylloxera-mentes területen óhajt országos minta szőlőt szervezni s a földművelésügyi nagyméltóságú miniszterium hajlandó e szőlőt Kecskeméten szervezni a czélből, hogy innen lehessen a szőlőmivéseknek minden

nemes fajú phylloxera-mentes szőlővesszőt beszerezni.

Az előző pontokat a közgyűlés örvendetes tudomásul vette, a szőlőtelepre nézve pedig utasította a tanácsot, hogy intézzen felterjesztést a nagyméltóságú földművelésügyi miniszter úrhoz, ajánlja meg a telep-hez szükséges területet, kérje ki a földteleket, melyek a telep szervezéséhez vannak kötve, itthon pedig gondoskodjék a terület előleges kiszemeléséről, hogy ha annak meg-szemlélésére miniszteri biztosok küldetnek, azokat biztos pontokra tudja vezetni.

Ezek voltak polgármester úr havi jelentésének legközérdekűbb pontjai, melyekre mi csak annyit mondunk, hogy adjon Isten polgármester úrnak sok ilyen szerencsés budapesti kirándulást.

UJDONSÁGOK.

— A jogakadémia ügyében a legutóbbi városi közgyűlés akként hozott döntő határozatot, hogy a már harmadizban tett superintendialis tudakozó leíratra ismét kijelentette, mikép a hármas szerződés és már két ízben hozott határozata alapján az akadémia fenntartásához ragaszkodik, s egyáltalában nem képzelhető, hogy a város egy ily kulturális intézményének feladásában kezdeményező szerepet vállaljon. Üdvözljük a városi közgyűlést ezen valóban méltóságához illő eljárásáért; s másfelől ismételjük azon már több ízben tett nyilatkozatunkat, hogy ha a superintendia és egyháztanács csak felényi jóakarattal tanúsítanak saját szülőitök a jogakadémia iránt, annak fennállása és virágzóváttele iránt soha legkisebb kétely sem merülne fel.

— A polgári leányiskolához közadakozás útján beszerzett harmonium már megérkezett, s volt alkalmunk meggyőződni annak úgy szilárd szerkezetéről, mint a czélnak teljesen megfelelő minősége és hangterjedelméről, úgy hogy a reform. főiskola részére beszerzendő hangszer tekintetében is ennek figyelembevételét méltán ajánlhatjuk. A harmonium ára 240 frt volt, mely egyáltalában nem mondható túlzottnak, s megfelelő aránylagos áremelkedéssel nagyobb és diszesebb kiállítású e fajta hangszerek is megrendelhetők azon czégnél, mely ennek szállítását eszközölte.

— Jány Gyula, ki néhány év előtt a magyar nyelv gyakorlása végett városunkban tartózkodott és úgy játékaival, mint szeretetreméltó viseletével közönségünk osztatlan sze-

retétét vitva ki magának, újra városunkba érkezett és szavalati előadásokat szándékozik tartani. Azt hisszük, hogy közönségünk még nem felede el és a régi szép emlékek ében tartják pártfogói készségét is.

— Fáy Szeréna kisasszony, a nemzeti színház tagja, kit teli vendégszolgálatból is jól ismer közönségünk, körünkben időzik és valószínűleg itt tölti a nagy szünet egyik jelentékeny részét.

— Lelketlen anya. Szijártó Erzsébet hitese férjnekül csavargó nő 1 1/2 éves Károly nevű gyermekét f. hó 20-án Kolozi Imre fésűmester udvarába úgy bevetette, — állítólag mint a gyermek atyjához, — hogy az esés következtében súlyos sérülést szenvedén, a kórházba kellett szállítani, míg a kegyetlen anya a kir. törvényszék fenytő osztályába kísértetett be.

— Időjárás. A nyári meleg napok ugyancsak hévvel köszöntöttek be, mult hó 30-án 28° R. meleg volt.

— F. hó 25-ik én városunk bel- és külterületén egyetlen halálozási eset sem fordult elő.

— A mult számunkban közölt, az antisemita irányú röpiratok terjesztését illetőleg azon felvilágosítást nyertük, hogy az Szelei Mihály által nem árusított el, csak oda kölcsönözöttet olvasás végett s hogy nem 20, csak egy példány volt birtokában.

— Szerencsétlenség. Papp János rendőr f. hó 26-án fegyverét tisztítván, az vigyázatlanság következtében elsült s a szerencsétlen ember tenyerén nemcsak a töltés, de a töltővessző is keresztül hatolt, úgy hogy a kezét amputálni kell.

— A műkedvelői zenekar tegnap tartotta fényes közönség részvétele mellett júliálisát a helybeli példánykertben. A sikerült mulatságról jövő számunkban bővebb tudósítást hozunk.

— Lapunk mult számában „Ördögi gyorsaság“ czim alatt megjelent újdonsági cikkekére vonatkozólag, — a távirtdahivatainál nyert felvilágosítás és személyesen szerzett tapasztalat után, készséggel jegyezzük meg: hogy panaszos félnek, a mennyiben a távirat kézbesítésére vonatkozik, épen nincs igaza; annak pedig, hogy a távirtdahivatal Czeplédtől Budapestig új oszlopok felállítására miatt nem állott és most sem áll rendelkezésre, a kiegészítő vonal pedig úgy el volt az alkalommal foglalva, hogy a 10 óra 15 perczkor feladott sürgöny itt csak 3 óra 50 perczkor érkezhetett meg, — a helybeli távirtdahivatal tisztái személyesen egyáltalában nem oka.

— Több oldalról azt a kérdést intézték hozzánk, hogy mi lehet oka, miszerint a mult év végén megejtett általános népszámlálásnak Kecskemétre vonatkozó adatai még mindeddig nem jutottak a nyilvánosság tudomására. A kérdést a statisztikai hivatalhoz utasítjuk.

— Mint lapunkban jó eleve jelezve volt, a régi 5 frtos államjegyek f. hó 1-ével forgalmon kívül helyeztetnek. Mégis a helybeli kir. adóhivatal ezek beváltását határozottan megtagadta, oda utasítva a feleket,

küldött. Mit is szólna, ha valamikor megtalálna? Bohóságok, játékok voltak, csak nem haragudhat értők; ezután jön a komolyság és én nagyon jó, nagyon engedelmes feleség leszek!

Feleség leszek! Megosztom férjemmel búját, örömet; rabja leszek szeszélyének. Eléje futok, ha hallom messziről lépteit. Én kinálom neki a csókot, lemosolygom arcáról a redőt; kényelmetlenséggel vásárlom meg kényelmét; eltakarom szemem elől a szomorúságom; meglesem a kívánságát; udvariassággal — nem szerelemmel! fogom kielégíteni vágyait: ő lesz minden gondolatom, én nem leszek más — csak az ő szerető felesége!

Feleség leszek, a világ szemében pedig menyecske. Az imádott leányból, kit körülrajongott az ifjak ezre, érdektelen asszony lesz, kit mosolylyal üdvözölnek; de nem epedő, nem vágygyal teljes mosolylyal, hanem a melyben szájalom, talán gúny is vegyül. Nem parancsolok ezután; azon is örülök, ha kérészem férjem nem veszi kiállhatatlan szeszélynek. A világ...! mit törődik majd én velem a világ?! De ne törődjék: én sem törődöm vele! Kikacagom üres bókjait... ha, ha, ha.

Itt van még ez az egy csepp könny: ezt érted hullatom megboldogult leánykor.

Gyerünk, lépünk a pap elé; mondjuk el a szívemelő: „holtomiglan-holtodiglan“-t és legyünk feleség — menyecske!...

Bizony, ha én leány volnék, sohasem akarnék menyecske lenni. Berényi Pál.

El nem röpitett rakéták a vasárnapi nyári mulatságból.

— Megtöltve a legszebb Hebron-rózsákkal; kiröpi Firkási Penna. —

A mióta a „Kecskemét“ szerkesztőjét antisemitának csúfolják, innen-onnan ráköltik azt is, hogy azokat a zengzetes, vörös krétás faliratokat is ő szerkesztette! már elhiszem, hogy minden megeshetik; még az is, hogy opponál

istóciás lelke szemrehányásainak a jó Isten, mint ő szokott mindennek, a mi nem a bal oldalról jő — ha mindjárt nem is politika. Teremtett is olyan szép időt, hogy fucsba ment a legszebb phrázisom, melyre még akkor elkészültem, mikor egy csunya délután szemben ültem azzal a szép szőke kis leánnyal és hamis mosolyából, búzavirág szeméből előre is kiolvastam, hogy ő lesz ott is a legszebb, a hol olyan sok betsbahi nyiló rózsza közül kell egynek odaadni Páris almáját.

Puff! psss!...

Ez az első rakéta.

Büszkén tör az égnek; nem éri utol még annak a nyalka huszárnak a sóhajtása se, a ki épen olyan jól megüli a pegazust, mint nyalka paripáját. (Jövő számunkban megláthatják olvasóink. Szerk.)

De vigasztalódjék, sokan jártak már így. Röpültek utána eszeveszetten; szerették volna utolérni a legeslegragyogóbb pontját a sugárkéve végének, ott a hol a millió porczikákba tördelve vakítóan szórja fényét és méltóságosan küldi vissza lángtenger között a legbizarrabb csillagot a földre megbolondítására sok, nagyon sok fiatal szívnek. Hanem azt szokta ő dalolni, hogy:

„Nem eladó még a mi lányunk.“

Különösen ki tudja nem jártak-e már nagyon közel ahhoz a csillagfényű, nagsugárú ponthoz? Hiszen ki is tudna eligazodni a lányok szaván? Lám, csak ép a multkor tanítgatott barna barátjával... puff! psss!... most megyen a második rakéta!... azok alatt a suttogó fák alatt, melyek árnyékába hajdanta nagyon sokat jártam inni tudományt, azon axiómára; hogy a kit a leány titokban vésett a szívébe, azt ugyan ki nem veszi belőle senki fia, akar hogy csúri, akar hogy fodorítja is a beszédet.

Puff! psss!

Ihol megy a harmadik rakéta!

Nem fölfelé száguldó sugárkéve, hanem

szerte omló kalászfűzér; közepében nyilik a legszebbik flóra. Nyalka, hamis az eszemadta s rátart, mintha csak schwarz auf weiss vinné meg neki a Bandi cigány, ez a szivből szivhez szóló postáslegény, az üzenetet, hogy:

„Árok mellett van egy zöld ház,
Abba lakik barna kis lány...
Megtanított csókot adni és szeretni —

pedig csak szóval húzza a háta mögött, hogy:

„Nincs párja a Mollináry bakának“... *

Puff! psss!...

Röpül a negyedik rakéta... gyorsabban, mint az a kis jogász, a kit egész soma (két m-el ne szedd szedő barátom!) rendező hajszolt meg a csalton, nádon keresztül és sebesebben villan el szemed elől, mint megvilant egyik élelem polgártársunk agyában az a gondolat, hogy a kijátszandó hordó sör egyik számáért a húsz krajczárt váltóban akarja kifizetni. *

Puff! psss!

Itt megy az ötödik rakéta!...

Se nem sugárkéve, se nem kalász fűzér: rózsacsokor. Benne vannak: Behr nővérek, Braun nővérek, Grosz Luiza, Handler Ilka (N.-Körös), Deutsch Róza (N.-Körös), Hirsch Berta, Hoffmann Hermina, Kecskeméti Helén, Kohn nővérek, Kövári Fáni, Lusztig Mari, Löwy Szidi, Markos Ida (B.-Pestről), Schwarz nővérek, Spieler Juliska, Schreiberner Júlia, Rössler Lina, Weisz Juliska, Reiner Ida. *

Puff! psss!...

Röpül a hatodik rakéta!...

Egymás mellé kötött violaszálak. Közte vannak Brachfeld Sándorné, Behr Mórné, Hoskó Józsefné, Klein Gyuláné, Lederer Mihályné, Réthy Mórné, Spieler Adolfné, Spitzer Józsefné, Szilágyi Zsigmondné, Schwarz Ignáczné, Wallfisch Károlyné, dr. Scheiberné, Szemző Sándorné.

hogy fönmaradt államjegyeiket a központi állampénztárhoz küldjék föl. Csodálattal vetjük tudomásul a nevezett hivatal utasítását, melynek alapját bizonyára egy pénzügyminiszteri rendelet hiányában kell keresnünk. Ezzel kapcsolatban megemlíttük, hogy a postahivatal, mint szinte állami közeg, e nevezett államjegyeket még néhány nappal ezelőtt, utalványok kifizetésénél, forgalomba bocsátotta.

— A kegyesrendiek helybeli főgymnáziumában esütörtökön ünnepélyes „Te Deum“-mal zárták be az 1881/82-ik tanévet. A tempióban tartott szent mise után szép számú tanügybarát, a tanárok és a tanulók a rajzterembe vonultak, hol az igazgató néhány reflexióban feltüntette röviden az év történetét, és kiosztotta a segély- és ösztöndíjakat. A szerkesztőségünkhöz beküldött tudósítványt, mielőbb adatait bővebben közöl- nénk, röviden a következőkben ismertetjük. Az intézetbe ez év elején beírt tanulók száma: 266; elmaradt belőlük: 16. Legnépe- sebb volt az első osztály; beírt tanulók száma: 62. A nyolcadik osztályba 18-an iratkoztak; elmaradt belőlük: 2. Erretség vizsgára jelentkezett: 17; mindnyájan éret- teknek nyilvánítottak. Az év folyamában kiosztott segélyek és jutalmak a következők: magán ösztöndíjakra fordított: 140 frt. Jó- viseletű és szorgalmas tanulót 54 frt, 7 db. a. és 12 db. e. forinttal jutalmaztak. Pá- lyázat útján kiosztottak 85 frtot, 14 db. a-t és 2 db. e. frtot. A szegény tanulók számára alapított tőkék kamataiból a) készpénzben: 100 frtot, b) könyvekben: 92 frt 8 krt oszt- tottak ki. Az igazgatósághoz beszereltetett és jutalmazásokra fordított könyvajándékok pénzügyi értéke: 25 frt. Összesen kiosztott: 496 frt 8 krt, 21 db. a. és 14 db. e. frt. A tanárikar 17 tagból állott; ezek közül 4 vi- lági, 13 kegyes tanítórendi áldozó pap; a rendes tanárok száma: 5.

— Az izr. templomban tegnap tar- totta meg dr. Perlsz kassai rabbi próba- szónoklatát. Élvezettel constatalhatjuk azt az örömet, melyet a rabbi úr mély tartalmú és ékes szónoklata hallgatói és a nagyszámú idegen vallású közönség lelkeiben ébresztett. Azt hisszük, a község előjárósága nem fog sokáig habozni, és még a nagy ünnepek be- állta előtt meghívja pásztorának a szép kép- zettséggel és ékes magyarájkú szónokot.

— Muth Sándor úr a hét folyamá- ban eszközölte lapunkban jelzett ígérétét, és a sétányon levő Katona-mellazobor betűinek aranyozását saját költségén megújította.

— Klauber János községi tanító a szünidők alatt a német nyelvben, valamint az elemi tantárgyakban is, naponkint okta- tást ad. Ugyszinte csegyermeknek kieszköz- lésére is vállalkozik. Értekezni lehet vele a zsidó templom udvarában levő 1. oszt. iskola- helyiségében naponta 8—10 óráig, vagy a saját lakásán is.

— Nyilvános számadás. A kecske- méti szegény izr. tanulókat segélyző egyesület f. é. június hó 25-én tartott nyári mulatsá- gának eredményét van szerencsénk a követ- kezőkben előterjeszteni. Az összes bevétel 219 frt 80 kr., az összes kiadás 137 frt 75 kr., maradt tiszta jövedelem 82 frt 5 kr. — Felülfizettek: Fischer Miksa úr 1 frt, St. E. 30 kr., Szilágyi Zsigmond úr 1 frt, Stein- wurtz József úr 1 frt., Décsi György úr 50 kr., Gallia Emma úrnő 1 frt., valaki 1 frt, Feldmayer Ignác úr 1 frt, Glücksthal J. úr 20 kr., Schwab Lipót úr 40 kr., dr. F. 1 frt, Fehér Márton úr 2 frt, Reiner Miksa úr 2 frt, N. N. 40 kr. Fogadják a nagylelkű adakozók a szegény árva gyermekek nevében őszinte köszönetünket. — Kötelességünkre tartjuk ezuttal Wisinger Károly és Koczó Sándor uraknak is önzetlen szives fáradozá- sukért őszinte köszönetünket kifejezni. Kec- keméten, 1882. évi június hó 27-én. Köváry Fülöp, egyl. pénztárnok. Virányi Ignác, egyl. titkár.

— Meghívás. A pest-pilis-solt-kiskun- megyei tanítói Önszegélyegylet folyó évi július 4-én délután 3 órakor tartja évi köz- gyűlését a polgári leányiskola hely- iségében, melyre a t. részvényes tagok és a tanítói testület egyéb tagjai is ezennel tisztelettel meghívattak. Kecskemét, 1882. június 26. Páthy Károly, egyleti elnök.

— (Beküldetett.) A t. cz. szülék és gyámokhoz a budapesti állami középirta- nada igazgatóságától. Azon szülék és gyámok, a kik gyermekeiket a jövő tanévre az állami középirtanodába felvételni kívánják, fel- kéretnek, hogy őket saját érdekükben a két havi szünidő alatt gyakorlati ügyesség szerzhethetése végett műhelyekben helyez- zék el; mert ezután a szabályzatok értelmében a felvételnél a gyakorlati előképzés is mind szigorúbban kívántatik.

— Az írők és művészek társasága al-dunai kirándulásából visszatérőleg városunk meglátogatását is felvette programjába s erről a város polgármesterét átiratilag értesít- tette. Ennek folytán Lestár Péter polgár- mester úr elnöklete alatt a fogadtatást ren- dező bizottság már tényleg meg is alakult és az előmunkálatokat megkezdette. A bizottság ma délelőtti ülésében a kör Kecskeméten tartózkodása alkalmára egyelőre a következő

programot állapította meg: 1. Ünneplés fogadtatás a pályaudvarnál. 2. Villásreggeli a városi műkertben. 3. Kocsikon körút a városban, a város megtekintésére. 4. A kirándulást rendező bizottság előleges megajánlása folytán matiné a színházban, a rendezendő Katona-ünneplés költségeinek fedezésére. 5. Disztrakció a Casino nagytermében, esetleg tánc. 6. Ünneplés kivonulás a pályaudvarhoz. — A rendező-bizottság mindent el fog követni, hogy a fogadtatás szívéllyességben és vendégszeretettel dolgozzon, mint legény úgy Kecskemét városához, mint vendégeihez.

— Öt gyermek egyszerre. Az „Arad és Vidék”-nek írják, hogy Lehozzi András nagylaki földmives felesége a múlt héten egyszerre 5 gyermeket és pedig négyet élve, egyet pedig halvaszült, az élveszült gyermekek azonban nagyon idétlenek és orvosi vélemény szerint életbenmaradásukhoz mi remény sem lehet, az anya a helyzethez képest eléggé jól érzi magát.

— Meghaltak f. hó 24-től 30-ig bezárólag 24-én: Tasi Antal leánya Ilona 10 hetes, sorvadás. 26-án: Nascher Aron leánya Szeréna 6 hónapos, görcs; Almásy István fia István 3 hónapos, görcs; Bagi József fia István 19 hónapos, bélhurut; T. Nagy Imre leánya Eszter 16 éves, gümőkór; Szabó Antal városi szegény 70 éves, végelgyengülés; Tasi István fia István 4 órási, idétlenség. 27-én: Győri József iparos 27 éves, gümőkór; Egyházi János leánya Judit 3 hetes, veleszületett gyengeség; Udvardi István fia István 1 1/2 éves, hagymáz; Ó. Kovács János leánya Rozália 6 hetes, görcs; Gál Mária törvénytelen fia Gyula 3 hetes, görcs; Sörös Pál kertész 52 éves, végelgyengülés; Szabó István fia Antal 19 éves, görvélkór. 28-án: Farkas János öz. gazdálkó 93 éves, végelgyengülés; Kürtösi László leánya Mária 3 hetes, sorvadás; Faragó István leánya Mária 3 hetes, idétlenség; Sánta József leánya Judit 6 hetes, görcs. 29-én: Néhai Király András fia Antal 18 éves, hagymáz; Batori János juhász 61 éves, gümőkór; Szécsényi Nagy Mária törvénytelen fia János 5 hónapos, sorvadás; Kis Anna Halász Györgyné 35 éves, vízkór; Szabó Károly fia Lajos 3 éves, vörheny. 30-án: Fodor József halvaszületett fia; Fodor Dömötör 24 éves, aitaianos sorvadás, Szabó Imre nős kömives 38 éves.

PAPIRSZELETEK.

Törvényszéki elnök: A bíróság betörés miatt egy évi fogságra ítélte, de tekintettel arra, hogy a felőrt szekrényben csak csekély értékű tárgyak voltak, a büntetést leszállította hat hónapra.

Mit tudna védelmére felhozni? Vádlott: Ha tekintetbe veszi a tekintetes törvényszék, hogy minő fáradságomba került a szekrényhez jutnom; hogy még egy becsületes szerszámom sem volt, hanem tollkésszel és egy rozsdás szöggyel kellett dolgoznom — meg végre, hogy két órai munka után még valami tisztességes dolgot sem találtam, azt hiszem, a tekintetes törvényszék még azt a hat hónapot is elengedhetné.

Rendő: Kegyed tehát határozottan azt gondolja, hogy az a fiatal ember lopta el az óráját, a ki a coupéban mellette ült, — minő alapon gondolja ezt? Nő: Mert egészen hozzám simulott. Rendő: Hát miért engedte meg? Nő: Mert azt hitttem, hogy udvarolni akar.

Egy tűzér — nem valami hallatlan dolgot — szerette a generálisa szakácsnéját és viszont a szakácsné sem vonta meg tőle kezeit. Egyszer a tűzér egy rózsafüzért küldött Júliájának, mellé e szöveget írta:

„Tied legyen e füzér, Kropatsck Antal köztűzér.”

A had istene nemsokára tizedest csinált belőle. Júliájának a következőket írta:

„A szerelmem örökös, Kropatsck Antal tizedes.”

És tovább avangeálva a bátor hadfi igy zengi dalát:

„Szívem mind hevesebben ver Kropatsck Antal tüzérmester.”

Végre hadnagy lett. — Hadnagy és szakácsné? — Ez nem rimel. — Utolsó levelében ezt olvashatta a hü leány:

„A szerelmem elhalt Kropatsck Antal lajtnant.”

GAZDASÁG.

Aggódva bár, de reményt nem veszve, elértük az aratás kezdetét. Aggódva, mert a lefolyt tavaszi zord, fagyos, hideg napok és éjék annyi aggodalmat okoztak a gazdáknak, miszerint nagy lelkierő s fokozott jó reménység kellett, hogy megmentse a két-ségbeeséstől.

Végre tehát itt van az aratás kezdete, az a munkaidő, a melyet a magyar munkás legörömbösebb s legszorgalmasabban végez. Aratásunk jó álléptermetű. Részletezve következőleg állíthatjuk össze: tiszta búza nagyon jó, rozs jó-közép, árpa kevés kivétellel kitünő, zab nagyon sikerült. Kapás-veteményeink az idő kedvező járásá folytán szintén igen jó termést ígérnek. A tengeri határunkban általában már másodsor

fel van kapálva; a korai burgonyákat már élvezik is; igen jól állanak kerti-veteményeink is.

A széna nagy része már kalandjában van, s ha elvéve akad is oly kaszálórét, a mely kielégítő termést nem adott, de általában jó középtermésnek vehető, minősége is kielégítő.

Jószágaink a legelőkön még idáig szükségét nem érezték a mezőben; egészségi állapotuk is jó.

Mindezeket számbavéve, mondhatjuk: hogy az idei nyár a gazdákra nézve jónak ígérkezik. T. L.

ÜZLET.

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertésbirtokos és kölesönlelőgező részvénytársulatnak.

Budapest-Kőbánya, június 30.

A zsir rohamosan emelkedett ára, dacára a marha-állomány nagyságának, megeléinkette az üzletet. A kereset nagy és ezzel kapcsolatban áremelkedést jelezhetünk. Héti átlagárak: magyar vál. árú 240—280 kg. nehéz 57 1/2—56 1/2 kr., 180—220 kg. nehéz 57—57 1/2 kr., öreg 300 kg. túli 55—56 kr.; vidéki sertés 55—56 1/2 kr. Transitóban: szerbiai 54—58 kr.; romániai 56—58 kr. tiszta kilogrammonként.

Előeségárak: Tengeri 7 frt. 70 kr., árpa 7 frt. 80 kr.

Table with columns for 'Helyi állomány' and 'Felhajtás' listing various types of livestock and their prices.

Table with columns for 'Elhajtás' listing various types of livestock and their prices.

Table with columns for 'Marad állomány' and 'A részvény-szállásokban' listing remaining stock and share values.

Az egészségi vizsgálatnál január 1-től máig 1455 db. a fogyasztás alól kivonatot és technikai czélokra feldolgoztott.

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1882. évi június havi forgalmáról.

Large financial table showing income (Bevétel) and expenses (Kiadás) for the savings bank, including interest, deposits, and administrative costs.

Table titled 'Piaczi árjegyzék' showing market prices for various agricultural products like wheat, rye, and barley.

Szerkesztői üzenetek.

S. V. úrnak. Dalaimból. Nem kértük dalaiból, de azt ajánljuk, hogy olvasson verstant és csak azután — különben nem bánjuk, ha azután se! — írjon verset.

Felelős szerkesztő: FEKETE JOZSEF.

Advertisement for 'Borszéki savanyúvíz' (Borsod-Abaúj-Zemplén mineral water) featuring a list of prices for different quantities and a note about its health benefits.

Advertisement for 'Winkelmayer J.' featuring an illustration of a woman and text describing his products and services, including a list of addresses and contact information.

Advertisement for 'Anatherin-szajviz' (Anatherin mouthwash) by Dr. Popp J. G., highlighting its effectiveness for various ailments.

Advertisement for 'Cawley & Henry' paper products, including 'Szivarka-papír' and 'Le Houblon' paper, with details on quality and pricing.

Advertisement for 'Bleyer Lászlónál' (Bleyer László) featuring a 'Ház-eladás' (house sale) and 'butorozott szoba' (furnished room) for rent, with contact details.